

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/154/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112239544
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8112239544.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrichom Paľkom, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika- Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Veci vedené pôvodne na Okresom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1C/252/2012, 1C/255/2012, 1C/254/2012 **v y l u č u j e** na samostatné konanie.

III. Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobami doručenými Okresnému súdu Stará Ľubovňa žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi majetkovú škodu, ako aj nemajetkovú ujmu titulom nesprávneho úradného postupu.

Žalobou doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1C/252/2012 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 704,41 Eur. Žalobou doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1C/264/2012 žiadal, aby súd žalovanú zaviazal

- 2 - 7C/154/2012

zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 713,63 Eur. Žalobou doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 28.09.2012 pod sp. zn. 1C/260/2012 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 1 678,04 Eur. Pod sp.zn. 1C/259/2012 na Okresnom súde Stará Ľubovňa sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 422,28 Eur. Žalobou pod sp. zn. 1C/258/2012, ktorá bola doručená Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 28.09.2012 žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 405,68 Eur. Žalobou doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1C/257/2012 žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 125,00 Eur ako majetkovú ujmu a nemajetkovú ujmu v sume 365,11 Eur. Žalobou pod sp. zn. 1C/256/2012 žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 335,61 Eur. Pod sp. zn. 1C/255/2012 žalobou doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 125,00 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 802,14 Eur. Rovnako žalobou doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 28.09.2012 žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu 125,00 Eur titulom majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 389,08 Eur. Žalobou doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa

dňa 28.09.2012 žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu majetkovú škodu v sume 125,00 Eur a nemajetkovú ujmu v sume 614,05 Eur.

Žaloby vo veci samej žalobca odôvodnil tým, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa podľa procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Aj napriek skutočnosti, že exekučný súd a ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote. Žalobca vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a dosiahol vydanie rozhodnutia. Postup exekučného súdu je nesprávny, v rozpore so zákonom. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v Článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca si touto žalobou zároveň uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj náhradu nemajetkovej ujmy. Márnym uplynutím času, boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, taktiež došlo k vyvolaniu rizík, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom dôjde k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučného súdu dôjde k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, ako aj neskorým ukončením procedúry exekučným súdom dôjde k insolvenčii povinného, najmä žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu

- 3 -

7C/154/2012- 49-

exekučného súdu v zákonnej lehote včas a efektívne, účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Zároveň žiadal, aby súd o veci rozhodol medzitýmnym rozsudkom postupom podľa § 152 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 24.02.2014, kde žiadala žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. V uvedenom vyjadrení poukázala na nedostatky návrhu na začatie konania, rovnako poukázala na skutočnosť, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akékoľvek možnosti predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. Podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. na priznanie náhrady škody musia byť splnené nasledujúce predpoklady a to existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Žalovaná uviedla, že pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nie je stanovená žiadna zákonná lehota. Poukázala na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťah v konaní. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, vydaného bez účasti spotrebiteľa a preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy. Žalovaná považovala za nevyhnutné uviesť, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe rozhodnutia súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Pokiaľ ide o majetkovú škodu, žalobca v žalobe nešpecifikoval, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Žalobca by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody podľa názoru žalovanej musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy za spomínané všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Žalobca neuniesol v tomto konaní základné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Žalobca v žalobe zjavne opomenul, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Žalovaná nemá za preukázané vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mohla jej poskytnúť náhrada v peniazoch. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušenie práv

spotrebiteľa, v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu, podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne povedomie nízkopríjmových osôb. Žalovaná mala za preukázaná, že nie sú splnené základné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu, preto žalobu žiadala v celom rozsahu zamietnuť.

- 4 -

7C/154/2012

Súd vykonal dokazovanie pripojenými spismi Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1 C 252/2012, 1C 264/2012, 1C 260/2012, 1C 259/2012, 1C 258/2012, 1C 257/2012, 1C 256/2012, 1C 255/2012, 1C 254/2012, 1C 253/2012, 1C 252/2012, pripojenými exekučnými spismi Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5Er 284/2010, 6Er 366/2009, 3Er 162/2011, 1Er 412/2011, 2Er 145/2010, 3Er 18/2010, 3Er 305/2009, uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1C 252/2012-8 zo dňa 10.10.2012, uznesením Krajského súdu v Prešove 17NcC 62/2012-18 zo dňa 19.10.2012, vyjadrením žalovanej zo dňa 24.02.2012, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Pokiaľ ide o majetkovú škodu, žalobca túto v žalobe odôvodňoval ako škodu, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, keď zbytočne uplynulo v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Poškodený v tomto prípade vynaložil náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou informačného systému v sume 70,00 Eur, poplatky na udržanie a správu informačného systému v sume 40,00 Eur, ako aj na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu sumu 15,00 Eur. Celkovo tak vznikla žalobcovi majetková škoda v sume 125,00 Eur.

Zároveň si touto žalobou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú vypočítal paušálnou sumou, keď ústavný súd za prietahy v konaní priznáva podľa ustálených nálezov ústavného súdu za každý rok poznačený prietahmi satisfakciu v sume 660,00 Eur. Poškodený uskutočnil výpočet nároku alikvótnym pomerom 55,00 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe vypočítanej doktríny Ústavného súdu SR.

Dňa 10.10.2012 vydal Okresný súd Stará Ľubovňa uznesenie č.k. 1C 252/2012-8, ktorým spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 1C 252/2012, 1C 253/2012, 1C 254/2012, 1C 255/2012, 1C 256/2012, 1C 257/2012, 1C 258/2012, 1C 259/2012, 1C 260/2012, 1C 264/2012 do jedného konania, ktoré sa viedli pod sp. zn. 1C 252/2012.

Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17 NcC 62/2012-18 zo dňa 18.10.2012, Krajský súd v Prešove rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Stará Ľubovňa sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 1 C 252/2012 a vec sa prikazuje Okresnému súdu Prešov.

Dňa 28.11.2012 bola Okresnému súdu Prešov pridelená uvedená právna vec pod sp. zn. 7C/154/2012 na ďalšie konanie.

Z pripojených exekučných spisov súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Z exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5Er/284/2010 u povinného X. S.Í. súd zistil, že žalobca ako oprávnený sa žiadosťou, doručenou Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 16.07.2010 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Súdu doručil Zmluvu o úvere zo dňa 14.11.20058,

- 5 -

7C/154/2012- 50-

ako aj rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/18533/09 zo dňa 17.03.2010. Exekučný súd uznesením č.k. 5Er/284/2010- 11 zo dňa 07.09.2010 exekučné konanie zastavil. Následne voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca ako oprávnený dňa 10.10.2010 odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 2CoE/91/2010 - 41 zo dňa 24.02.2011 exekučné konanie zastavil, a to z dôvodu, že oprávnený písomným podaním zo dňa 19.01.2011 vzal odvolanie v celom rozsahu späť.

Z exekučného spisu sp. zn. 6Er/366/2009 u povinného H. V., mal súd za preukázané, že žalobca ako oprávnený sa žiadosťou doručenou exekučnému súdu dňa 14.12.2009 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Súdu predložil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/14875/09 zo dňa 18.09.2009. Exekučný súd uznesením č.k. 6Er/366/2009-16 zo dňa 17.02.2010 exekučné konanie zastavil v časti týkajúcej sa vymoženía sumy 321,32 Eur a v časti týkajúcej sa vymoženía úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne. Zároveň nepriznal trovy exekučného konania v exekučnej veci. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca ako oprávnený dňa 12.03.2010 odvolanie. Vec bola predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove, ktorý uznesením č.k. 2CoE/40/2010-30 zo dňa 13.07.2010 zrušil uznesenie Exekučného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Exekučný súd uznesením č.k. 6Er/366/2009-32 zo dňa 17.01.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, zároveň rozhodol o tom, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a nepriznal trovy exekučného konania súdnemu exekútorovi Rudolfovi Krutému. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.02.2011.

Z exekučného spisu 3Er/162/2011 u povinného J. V., mal súd za preukázané, že žalobca ako oprávnený sa žiadosťou doručenou exekučnému súdu Okresnému súdu Stará Ľubovňa dňa 21.04.2011 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Zároveň súdu doručil Zmluvu o úvere zo dňa 31.03.2010, ako aj rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/14985/10-6 zo dňa 21.02.2011. Exekučný súd uznesením č.k. 3Er/162/2011-12 zo dňa 17.06.2011 exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymoženía zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 320,57 Eur od 10.10.2010 do zaplataenia zastavil, zároveň účastníkom nepriznal trovy konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2011. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca ako oprávnený písomným podaním zo dňa 07.07.2011 odvolanie. Vec bola predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove, ktorý uznesením č.k. 7CoE/61/2011-24 zo dňa 31.08.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil. Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3Er/162/2011-27 zo dňa 02.04.2012 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2012. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca ako oprávnený dňa 18.04.2012 odvolanie. Uznesením č.k. 8CoE/65/2012-39 zo dňa 21.06.2012 odvolací súd potvrdil uznesenie exekučného súdu v celom rozsahu. Následne exekučný súd uznesením č.k. 3Er/162/2011 - 41 zo dňa 10.10.2012 exekučné konanie zastavil, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.10.2012.

- 6 -

7C/154/2012-

Z exekučného spisu sp. zn. 1Er/412/2011 u povinnej L. S., mal súd za preukázané, že žalobca ako oprávnený sa žiadosťou doručenou exekučnému súdu dňa 18.08.2011 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Zároveň súdu doručil Zmluvu o úvere zo dňa 30.07.2009, ako aj rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/02486/11 zo dňa 27.04.2011. Exekučný súd uznesením č.k. 1Er/412/2011 - 29 zo dňa 17.01.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, účastníkom trovy konania nepriznal a zároveň nepriznal trovy exekučného konania súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2012.

Z exekučného spisu 2Er/145/2010 u povinného Q. Č., mal súd za preukázané, že žalobca sa žiadosťou doručenou exekučnému súdu dňa 26.04.2010 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučnému súdu zároveň doručil Zmluvu o úvere zo dňa 07.10.2008, Všeobecné podmienky poskytovania úveru, ako aj rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/23164/09 zo dňa 21.01.2010. Exekučný súd uznesením č.k. 2Er/145/2010-11 zo dňa 13.07.2010 exekučné konanie zastavil, trovy konania účastníkom nepriznal. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca ako oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 05.08.2010 odvolanie. Vec bola postúpená na rozhodnutie odvolaciemu súdu, ktorý uznesením č.k. 6CoE/13/2010-33 zo dňa 10.03.2011 z dôvodu späťvzatia odvolania oprávneným odvolacie konanie zastavil.

Z exekučného spisu 3Er/18/2010 u povinnej B. O., mal súd za preukázané, že žalobca ako oprávnený sa žiadosťou doručenou exekučnému súdu dňa 20.01.2010 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie, pričom súdu predložil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/18331/09 zo dňa 04.11.2009. Exekučný súd uznesením č.k. 3Er/18/2010-10 zo dňa 10.03.2010 exekučné konanie zastavil. Voči uvedenému uzneseniu podal oprávnený - v tomto konaní žalobca dňa 29.03.2010 odvolanie. Exekučný súd uznesením č.k. 3Er/18/2010 -26 zo dňa 31.05.2010 zrušil

uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3Er/18/2010- 10 zo dňa 10.03.2010. Uznesením č.k. 3Er/18/2010-27 zo dňa 02.07.2010 súd exekučné konanie zastavil, účastníkom trovy konania nepriznal, zároveň nepriznal JUDr. Rudolfovi Krutému trovy exekučného konania. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca ako oprávnený dňa 28.07.2010 odvolanie. Vec bola predložená Krajskému súdu v Prešove, ktorý uznesením č.k. 4CoE/77/2010 - 41 zo dňa 31.01.2011 zrušil uznesenie a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Exekučný súd uznesením č.k. 3Er/18/2010-44 zo dňa 05.05.2011, exekučné konanie v časti istiny vo výške 512,51 Eur, v časti týkajúcej sa vymoženía úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 695,76 Eur od 19.06.2009 do zaplataenia a trov rozhodcovského konania vo výške 217,19 Eur zastavil, účastníkom trovy konania nepriznal, rovnako nepriznal trovy exekučného konania súdnemu exekútorovi Rudolfovi Krutému. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2011. Uznesením exekučného súdu sp. zn. 3Er/18/2010- 47 zo dňa 03.06.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcom sumu 32,16 Eur, pričom uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 28.06.2011. Uznesením č.k. 3Er/18/2010-49 zo dňa 13.07.2011 súd zastavil exekučné konanie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcej sumu 32,16

- 7 -

7C/154/2012-51-

Eur a trovy JUDr. Rudolfovi Krutému nepriznal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.07.2011. Následne dňa 13.07.2011 exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 3Er/18/2010-50 na vymoženie uloženej povinnosti v sume 193,20 Eur, trov oprávneného v exekučnom konaní vo výške 16,50 Eur, trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní 32,16 Eur na vykonanie exekúcie pre JUDr. Rudolfa Krutého.

Z exekučného spisu 3Er/305/2009 u povinnej Q. Q. mal súd za preukázané, že žalobca ako oprávnený sa žiadosťou doručenou exekučnému súdu dňa 23.11.2009 domáhal vydania poverenia na vykonanie exekúcie pričom exekučnému súdu predložil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR/05628/09 zo dňa 17.07.2009. Rovnako aj Zmluvu o úvere zo dňa 11.07.2008, ako aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Exekučný súd uznesením č.k. 3Er/305/2009 - 15 zo dňa 19.02.2010 exekučné konanie v časti istiny 321,32 Eur, v časti týkajúcej sa vymoženía úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 598,84 Eur od 15.01.2009 do zaplataenia a trov rozhodcovského konania vo výške 176,59 Eur zastavil, účastníkom trovy konania nepriznal, rovnako nepriznal trov exekučného konania súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. Žalobca ako oprávnený podal dňa 05.03.2010 voči uvedenému uzneseniu odvolanie. Vec bola predložená Krajskému súdu v Prešove, ktorý uznesením č.k. 3CoE/21/2010-34 zo dňa 21.04.2010 potvrdil uznesenie exekučného súdu v celom rozsahu. Exekučný súd uznesením č.k. 3Er/305/2009-39 zo dňa 16.07.2010 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, účastníkom trovy konania nepriznal, zároveň nepriznal trovy exekučného konania súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca ako oprávnený odvolanie. Vec bola predložená Krajskému súdu v Prešove, ktorý uznesením č.k. 6CoE/14/2010-60 zo dňa 15.03.2011 z dôvodu späťvzatia odvolania zo strany oprávneného odvolacie konanie v celom rozsahu zastavil.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 17.03.2014 v neprítomnosti účastníkov konania, ako aj právneho zástupcu žalobcu.

Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila písomným podaním súdu doručenom dňa 13.03.2014, kde z dôvodu hospodárnosti konania žiadala vec prejednať v ich neprítomnosti na základe listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu.

Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil v písomnom podaní zo dňa 14.03.2014, v ktorom žiadal ospravedlniť svoju neprítomnosť, ako aj neprítomnosť svojho klienta, pojednávanie žiadal zároveň odročiť. Žiadosť o odročenie pojednávania odôvodnil kolíziou pojednávania pred Okresným súdom Komárno. Žalobca trval na osobnej účasti splnomocneného advokáta a vylúčil substitúciu.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 17.03.2014 v neprítomnosti účastníkov konania postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

- 8 -

7C/154/2012

Súd uvádza, že žiadosť o odročenie pojednávania neobsahuje základné náležitosti, ktoré má na mysli Občiansky súdny poriadok. Predvolanie na toto pojednávanie bolo žalobcovi a právnemu zástupcovi žalobcu doručené v dostatočnom časovom predstihu. Ešte na doplnenie záverov svojho rozhodnutia, prečo súd konal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu súd uvádza, že kolízia pojednávania nie je relevantná z dôvodu kolízie dvoch pojednávanií toho istého účastníka na rôznych súdoch, o ktorej právny zástupca žalobcu vedel v dostatočnom časovom predstihu. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca podal veľké množstvo žalôb, v ktorých splnomocnil toho istého právneho zástupcu, bolo na ňom, aby zabezpečil personálne zastupovanie svojho klienta na jednotlivých pojednávaniach tak, aby súd vo veci mohol konať.

Súd poukazuje na rozsiahlu judikatúru súdov v tejto oblasti podľa ktorej samotná kolízia pojednávanií právneho zástupcu účastníka nie je bez ďalšieho dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. (porovnaj tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 77/2002).

Otázka kolízie pojednávanií účastníka konania, resp. jeho právneho zástupcu ako „dôležitého dôvodu“ na odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. bola už opakovane riešená v judikatúre dovolacieho súdu, ako aj v rozhodovacej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 68/98 z 13. januára 1999 [uverejneného pod poradovým (publikačným) číslom: 11/1999 v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky] obsahom základného práva zaručujúceho právo každého, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie „dôležitého dôvodu“ na odročenie riadne a včas vytyčeného pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ (§ 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

Z dôvodu, že žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania, ako aj kolízia, ktorá sa mala konať dňa 17.03.2014 pred Okresným súdom Komárno nie je dôvodom na odročenie pojednávania, súd neakceptoval žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania a vo veci pojednával v neprítomnosti účastníkov konania postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

- 9 -

7C/154/2012-52-

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej

rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody

- 10- 7C/154/2012

žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2 písm. i) Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy majúc za to, že v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Stará Ľubovňa došlo k prieťahom v konaní. Žalobca mal za to, že exekučný súd

- 11- 7C/154/2012-53-

rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote 15 dní.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Je potrebné zdôrazniť, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodnutím.

Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť, spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej, alebo v dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel, predpísaných právnou normou, pre konanie orgánu verejnej moci, alebo k porušeniu poriadku, určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní, smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí.

Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Vychádzajúc z uvedeného, súd považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú.

Z obsahu pripojených exekučných spisov Okresného súdu Stará Ľubovňa súd zistil, že exekučný súd rozhodoval v uvedených veciach o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V sporovom konaní, ktoré je ovládané zásadou dispozičnou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok nie je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti so žalobným petitom, je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania.

- 12-

7C/154/2012

Žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnom konaní, keď nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Podľa skutkových okolností, uvedených v žalobe tak malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu v čase od začatia exekučného konania až do vydania rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora.

Súd mal za to, že v uvedenom exekučnom konaní nedošlo k prieťahom v konaní, keď súd rozhodol po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 15 dní a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Ohľadne prípadného prieťahu v konaní sa nevedlo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. Je potrebné zdôrazniť, že aj samotný žalobca uviedol v žalobe, že do exekučných spisov dával žiadosti na prieťahy v konaní. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v Článku 48 ods. 2 Ústavy SR, je podľa názoru súdu kompetentný preskúmať len Ústavný súd Slovenskej republiky.

Súd je toho názoru, že prieťahy v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu nie je oprávnený posudzovať tento súd.

Súd uvádza, že v rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh samotného rozhodcovského konania.

Exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, pričom súd zdôrazňuje, že takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená 15 dňová lehota. Pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zákonná lehota neexistuje, teda nemožno konštatovať, že v prejednávanej veci nebola dodržaná lehota na vydanie rozhodnutia, keďže zákon v čase podania návrhu na súd lehotu neurčoval, zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Žalobca súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, aby počas trvania exekučného konania bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda. Rovnako súdu nepreukázal, že doba od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jeho zamietnutí viedla k strate jeho legitímnych očakávaní, že nastane

- 13-

7C/154/2012-54-

zákonom predpokladaný stav a vyvolala riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky.

Nepochybne o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora bolo v exekučnom konaní rozhodnuté.

Súd opätovne zdôrazňuje, že podľa jeho názoru citované ustanovenia exekučného poriadku stanovujú lehotu pre exekučný súd, iba na rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Na rozhodnutie súdu o zamietnutí takejto žiadosti podľa názoru súdu neexistuje zákonom stanovená lehota 15 dní.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, žalobca napriek poučeniu súdu podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností.

Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať, aby mu v súvislosti s postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v exekučnej veci vznikla akákoľvek škoda, či ujma.

V časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci stačilo iba prípadné konštatovanie porušenia práva, nie sú dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy

v peniazoch s prihliadnutím na dôvody vyššie uvedené. Samotné vedenie exekučného konania, bez ohľadu na jeho dĺžku, nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecné známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu. Súd ešte môže podotknúť, že samotnú situáciu vyvolal aj samotný žalobca tým, že uprednostnil rozhodcovský súd (súkromnoprávny orgán) pred všeobecným súdom, ktorý by nepochybne pri rozhodovaní vychádzal zo zákona o ochrane spotrebiteľa a súdnej praxe. Súd ešte uvádza, že podľa jeho názoru žalobcovi s ohľadom na predmet jeho podnikateľskej činnosti je rozhodovacia prax všeobecných súdov v problematike rozhodcovských rozsudkov známa. Súd môže konštatovať, že žalobca súdu nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v exekučnom konaní.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, žalobca napriek poučeniu súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p., žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz, na preukázanie svojich tvrdení. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať, aby mu v súvislosti s postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v exekučnej veci, vznikla akákoľvek škoda, či ujma. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu nákladov spojených so správou a vymáhaním pohľadávky bez toho, aby tieto položky bližšie špecifikoval. Žalobca svoje tvrdenia o vzniku škody

- 14-

7C/154/2012

v žalobe všeobecne popísal, nijako nezdokladoval, určenie výšky majetkovej škody v žalobe nie je dôkazom o jej vzniku.

Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že návrh na začatie konania, resp. žaloba žalobcu nespĺňa zákonné náležitosti a súd by mal vyzvať žalobcu na postup podľa § 43 ods. 1 O.s.p. s týmto názorom nie je možné v žiadnom prípade súhlasiť. Súd konštatuje, že žaloba žalobcu má podľa jeho názoru náležitosti v zmysle § 42 a § 79 Občianskeho súdneho poriadku a z petitu žaloby je zrejmy uplatnený nárok žalobcu.

Súd vo veci nevydal medzitýmny rozsudok tak, ako to požadoval žalobca, nakoľko mal za to, že sú splnené podmienky na rozhodnutie vo veci samej.

Súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, z dôvodu nepreukázania nesprávneho úradného postupu, reálne nepreukázania vzniku škody, chýbajúcej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Vzhľadom na to, že zo strany Okresného súdu Stará Ľubovňa neboli predložené exekučné spisy povinných W. Č., X.Ú. Č. U. X. Č. na základe žalôb doručených Okresnému súdu Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1C 252/2012, 1C 255/2012, 1C 254/2012 súd postupom podľa § 112 O.s.p. uvedené veci vylúčil na samostatné konanie, kde po predložení exekučných spisov bude vo veci súdom rozhodnuté.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní bol v celom rozsahu žalobca neúspešný, je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Vzhľadom na to, že z obsahu spisu nevyplývajú žiadne trovy žalovaného, súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Proti výroku súdu pod bodom č. II. o vylúčení veci na samostatné konanie odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo

- 15-

7C/154/2012 -55-

uzneseníu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.